

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 290/2024
22.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић чланова већа, у извршном предмету извршног повериоца ППТУ „АА“ д.о.о. ..., чији је пуномоћник Немања Срзентић, адвокат из ..., против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Николов, адвокат из ..., ради дуга, решавајући сукоб надлежности између Основног суда у Новом Пазару и Другог основног суда у Београду, у седници одржаној 22.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету месно је надлежан Основни суд у Новом Пазару.

Образложење

Извршни поверилац је поднео 12.12.2016. године Основном суду у Новом Пазару предлог за извршење против извршног дужника на основу веродостојне исправе. Решењем о извршењу Основног суда у Новом Пазару И 160/16 од 14.12.2016. године одређено је предложено извршење на основу веродостојне исправе против извршног дужника и трошкови извршног поступка.

Одлучујући по приговору извршног дужника, Основни суд у Новом Пазару је решењем ИПВ Ивк 202/17 од 14.03.2017. године, усвојио приговор извршног дужника од 20.01.2017. године, ставио ван снаге решење И Ив 160/16 од 14.12.2016. године у делу којим су одређени средство и предмет извршења, укинуо све спроведене радње и одлучио да ће се по правноснажности решења поступак наставити као по приговору против платног налога.

Решењем Основног суда у Новом Пазару П 1380/22 од 12.12.2022. године, тај суд се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета уступио Другом основном суду у Београду.

Други основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и у прилогу акта П 47/24 од 12.07.2024. године предмет је доставио Врховном суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 32. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) и члана 22. став 1.

Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20) у вези чланова 7. и 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, број 106/15,...9/20), Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Новом Пазару.

У конкретном случају, поступак је покренут предлогом за извршење на основу веродостојне исправе по предлогу извршног повериоца, против извршног дужника, ради намирења новчаног потраживања по основу дуга и трошкова извршног поступка. Против решења о извршењу извршни дужник је благовремено изјавио приговор, али према стању у предмету није истицао приговор месне ненадлежности суда.

После стављања ван снаге дела решења о извршењу на основу веродостојне исправе, поводом поднетог приговора извршног дужника, даљи поступак наставља се као поводом приговора против платног налога по правилима парничног поступка, применом одредаба члана 455. до 466. ЗПП. У таквој парници ранији извршни поверилац има положај тужиоца, а извршни дужник има положај туженог. Парнични суд цени своју стварну и месну надлежност применом одредаба Закона о парничном поступку.

Применом одредбе члана 19. ЗПП, суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање о главној ствари (члан 19. став 1, 3. и 4. ЗПП).

У конкретном случају, извршни поверилац се у предлогу за извршење позвао на споразум о месној надлежности суда у Београду у случају спора у вези са Уговором о претплати на пакет услуга за физичка лица од 18.12.2013. године (приложеног уз предлог за извршење), имајући у виду да је чланом 5.5.3. уговора предвиђено да за све спорове у вези овог уговора, који се не могу решити споразумно, стране уговарају надлежност суда у Београду. Основни суд у Новом Пазару се огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари на основу члана 65. ЗПП с обзиром да су се странке споразумеле да је у случају спора надлежан суд у Београду, а што произилази из приложеног уговора.

У конкретном ради се о спору ради дуга за који није предвиђена искључива месна надлежност суда у смислу члана 19. ЗПП. С тим у вези, а како су странке приложеним уговором о претплати на пакет услуга за физичка лица од 18.12.2013. године, уговориле месну надлежност основног суда у Београду (члан 5.5.3. уговора), без ближег означања на који се од основних судова у Београду тако уговорена надлежност односи сагласно члану 3. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Сл. гласник РС“ 101/2013), то у конкретном нема споразума о месној надлежности између странака у смислу члана 65. ЗПП, па се Основни суд у Новом Пазару није могао огласити месно ненадлежним (позивајући се на споразум о месној надлежности странака) и предмет уступити на даљу надлежност Другом основном суду у Београду.

На основу изнетог, Врховни суд је применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, а у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**